

ge ting, fører det til, at vi ikke synes, at ordningen er fair og rimelig.

Derfor er vi medforslagsstillere, og derfor støtter vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes ikke, at der er en sådan helt stringent linje i ordførerens indlæg. Hr. Helge Adam Møller startede nemlig med at sige, at han måske godt kunne ønske sig eller drømme om – jeg kan ikke huske ordvalget – at vi havde ordninger som eksempelvis i det norske Storting, hvor man i grundloven, tror jeg det er, har stadfæstet, at en person træder ud af den parlamentariske forsamling, i det øjeblik vedkommende bliver minister. Hvis det er sådan den grundfæstede holdning hos hr. Helge Adam Møller og, formoder jeg, Det Konservative Folkeparti, vil jeg sige, at der jo ikke er nogen, der har tvunget Det Konservative Folkeparti til at være medforslagsstiller.

Man kan altså ikke have den ene holdning, at man egentlig dybest set mener, at et medlem skulle udtræde og så gå over som minister, og så i den sidste del af talen sige, at man ikke synes, at det er fair, at et parti får flere talsmænd. Det strider mod hinanden. Det ville et parti jo også få, hvis vi fulgte Det Konservative Folkepartis dybeste, inderste ønske om at have den norske model.

Så hvad mener Det Konservative Folkeparti: Skal man have den norske model, eller må et parti ikke have de her ekstra talsmænd?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti og folketingsgruppen mener det, som ordføreren sagde. Det var netop derfor, jeg udtrykte det på den lidt drømmende måde, forstået på den måde, at hvis vi i Danmark – og det er overhovedet ingen stillingtagen til det hverken fra mig eller fra gruppen – tænkte os, at vi havde haft det stående i vores forfatning enten siden 1849 eller siden 1953, havde vi ikke haft diskussionen i dag. Så det var på den måde. Så havde jeg sluppet for at sige, at vi havde flirtet med tanken, fordi grundloven så havde bestemt, hvordan det ville være. Så det er altså ingen stillingtagen til, om vi skal indføre den norske model eller ej. Det var kun for at sige, at vi så havde sluppet for debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når det så er sagt, kan jeg ikke forstå Det Konservative Folkeparti, som meget forståeligt har flirtet med tanken. Det er jo ikke en ny situation. Den har været der tidligere, og den vil givet vis også komme i fremtiden. Når man har ordningen, er det klart, at det vil være en praktisk fordel for små eller mellemstore partier, men det er jo ikke sådan, at det har virket forstyrrende eller har givet et misforhold i forhold til den stemmeafgivning, der har været for det enkelte parti ved det efterfølgende valg.

Det er jo ikke sådan, at man kan sige, at et parti absolut går frem. Så vidt jeg husker, gik Det Radikale Venstre eksempelvis ikke frem, i hvert fald ikke nævneværdigt, ved 2001-valget, hvor partiet gik ud af regeringen, men det gik sådan set frem på det tidspunkt, hvor det ikke havde ekstra talsmænd, og hvor det kunne klare sig selv. Så måske skulle man åbne muligheden for, at partierne kunne få ekstra talsmænd, så kunne det være, at man kunne holde partiernes stemmeandel lidt nede.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu skal jeg ikke analysere nærmere, hvorfor De Radikale ikke gik frem eller kun lidt frem. Det kan selvfølgelig have haft noget at gøre med kvaliteten enten af ministrene eller suppleanterne. Men jeg indrømmer blankt, at jeg ikke et sekund er i tvivl om, at hvis man tænkte sig den hypotetiske situation, at den konservative folketingsgruppe, som nu har 18 mandater, hvoraf de 7 er ministre, indkaldte de 7 stedfortrædere og dermed fik 25 talsmænd, så ville vi blive stillet i en mere gunstig situation i den politiske debat, fordi vi havde 25 talerør. Det kunne jo være meget fascinerende som konservativ gruppeformand at have det ekstra og dermed få forhåbentlig skovlet flere stemmer ind ved næste valg, men det er efter min opfattelse ikke fair. Det var derfor, jeg omhyggeligt brugte det udtryk. Jeg synes ikke, at det er fair, at vi får den ekstra repræsentation, som vælgerne i virkeligheden ikke har givet os.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis hr. Helge Adam Møllers retfærdighedsfølelse er så veludviklet, at han mener, at det er unfair, at partier, som lader en minister gå på orlov, indkalder stedfortrædere, og at de dermed